

betale Lodspenge, naar han uden at benytte Lods lader sig bugseres af et Dampskib, for saa vidt dette ikke tjener til Lods for det slæbte Skib. Det er Mening, som man vil træffe, men det drejer sig om at udtrykke den i en praktisk Regel. Det har vist sig, at det Forsøg, man gjorde i saa Henseende ved Loven af 1903, ikke har virket tilfredsstillende, og derefter har Regeringen ladet Repræsentanter for de tre interesserede Parter træde sammen og udarbejde det Forslag, der nu foreligger. Her har man valgt som et Kriterium for, hvornaar en Mand selv kan lodse Skibet, naar han lader sig bugseres, at naar en Skibsfører som saadan 3 Gange har benyttet Lods i et Farvand, anses han for at være saa kendt i dette, at han selv kan navigere sit Fartøj, ogsaa under Bugsering, og altsaa ikke skal være pligtig at tage Lods. Dette, at en Skibsfører tre Gange er sejlet gennem et Farvand med Lods, er nu i og for sig ikke noget afgørende Bevis for, at han er saaledes kendt i Farvandet, at han kan navigere igennem det uden Lods. Det fordres nemlig ikke, at han skal have lært noget derved, han kan gerne have ligget nede i Lasten under Sejladsen. Paa den anden Side vides det ogsaa, at Folk, der slet ikke have sejlet igennem et Farvand, kunne være saa kyndige i dette, at det maa erkendes, at de kunne navigere igennem det uden at behøve Lods. Det sidste Eksempel, jeg har set derpaa, findes i et af de første Nummere af „Ugeskrift for Retsvæsen“ for indeværende Aar. Det var en svensk Kaptajn, der kom her paa Reden og skulde ind til Frederiksholms Teglværker. Da han kom paa Reden, gik han ud til Teglværkerne for at se, om Konnossementet var kommet. Derved saa han Afmærkningen af Farvandet og skønnede straks, at han magelig kunde navigere derind uden at bruge Lods. Han tog saa en Bugserbaad og sejlede derind. Langebros Lodseri anlagde Sag, idet det mente, at han var pligtig til at tage Lods, men Sø- og Handelsretten, hvori der jo sidder søkyndige Medlemmer, erklærede, at efter at Manden havde set Farvandet, og da han havde sit Søkort, var der ikke noget til Hinder for, at han meget vel maatte kunne sejle derind uden Hjælp af Lods.

Forholdet er saaledes det, at fordi man nogle Gange har sejlet igennem et Farvand, behøver man just ikke at være saa kyndig i det, at man kan hjælpe sig uden Lods, og at paa den anden Side, selv om man ikke har sejlet derigennem, kan

man godt kende Farvandet, saaledes at man kan sejle igennem det. Nu er der altsaa i Virkeligheden kun Tale om at faa et Kriterium, hvorefter det kan afgøres, at Lodserne ikke trædes for nær, men noget virkelig grundigt Kendskab til Farvandet er der egentlig ikke Spørgsmaal om at forlange. Der er det, Mindretallet gør den Betragtning gældende, at da den paagældende Skibsfører, enten han har sejlet i Farvandet tidligere eller ikke, naar han ikke lader sig bugseres frit kan sejle uden at bruge Lods, maa han ogsaa kunne gøre det, naar han lader sig bugseres, medmindre der er afgjort Grund til at antage, at han bliver lodset af Bugserdamperen. Det Kriterium, de paagældende have ønsket sat ind, er, at naar han har sejlet 3 Gange med Lods i et Farvand, skal han kunne sejle uden at bruge Lods, ogsaa naar han lader sig bugseres. Da denne Bestemmelse er kommen i Stand ved et Kompromis mellem de paagældende, anser Mindretallet det for betænkeligt, at man føjer noget nyt til og, som det hedder i Ændringsforslag Nr. 5, kræver, at han for at bevare denne Ret, som han har opnaaet ved at sejle 3 Gange med Lods, skal mindst en Gang hvert andet Aar, efter at han sidste Gang har benyttet Lods, som Skibsfører have besejlet det paagældende Farvand med eller uden Lods. Vi finde det betænkeligt at gøre denne Tilføjeelse, da det, der staar i Lovforslaget, maa anses for et Kompromis, hvormed alle de paagældende have slaaet sig til Taals, og vi finde det urigtigt, navnlig overfor Skibsfarten, om man vil paalægge en yderligere Byrde ved saaledes at fordre nyt Farvandskendskab. Af Hensyn til, at det, der staar i Lovforslaget, i Virkeligheden er et Kompromis, tilraade vi altsaa at stemme imod Ændringsforslaget under Nr. 5 og at blive staaende ved Lovforslagets Bestemmelse paa dette Punkt.

Forsvarsministeren (*J. C. Christensen*): Med Hensyn til de foreliggende Ændringsforslag kan jeg ende Sagen med ganske kort at sige, at jeg slutter mig til samtlige Ændringsforslag. Hvad særlig det af det ærede 3die kongevalgte Medlem (Steffensen) omtalte Ændringsforslag angaar, skal jeg sige, at det er stillet af mig for at imødekomme de Anker, som ved 1ste Behandling her i Tinget bleve rettede mod vedkommende Bestemmelse i Lovforslaget. Man mente, at den ikke var klar nok og ikke gav nogen virkelig Betryggelse for, at vedkommende Skipper havde